

Všude byl strašný hluk. Kde by mohl mít Luke klid?

Příšerný hluk

Richard M. Romney
Církevní časopisy
(Podle skutečné události)

Luke zasténal. Všude byl strašný hluk. Jeho bratři Tadd a John se znovu hádali. Skrze dveře jejich pokoje slyšel křik, i když jejich pokoj byl až na druhé straně chodby. A jeho sestra Lizzie měla zase nahlas puštěnou hudbu. *Duc. Duc. Duc.* Neustále slyšel pravidelný rytmus basů.

Luke zkusil poprosit své bratry, aby se přestali hašteřit. „Jdi pryč,“ řekl mu Tadd. Poté Luke poprosil Lizzie, aby hudbu ztlumila. Ale ona ji akorát pustila ještě hlasitěji.

Luke chtěl jít ven, kde by mohl přemýšlet. Ale přešlo.

Existovalo ale jedno tiché místo, kam Luke mohl jít. Včera mu rodiče dali vlastní pokoj, který nemusí sdílet s Taddem a Johnem. Nacházel se ve sklepě. Vešla se tam tak akorát postel a stůl. Luke tam ale mohl zavřít dveře a uniknout všemu tomu hluku.

Luke sešel dolů do svého nového pokoje. Rozhlédl se po krabicích, které předtím snesl dolů. Všiml si, že z jedné z nich vykukuje

obrázek Ježíše Krista. Luke ten obrázek dostal v den svého křtu. Když se na něj díval, vždy pociťoval klid.

Luke obrázek vyndal z krabice. Položil ho na stůl.

Potom poklekl, aby se pomodlil. „Nebeský Otče,“ řekl, „někdy je tu hrozný hluk. Pomoz mi, prosím, najít trochu klidu.“

Luke si lehl na postel. Přemýšlel o Ježíšovi. V Primárkách se dozvěděl, že mu Ježíš může být vždy na blízku. A Duch Svatý mu může vždy přinášet klid.

Maminka a tatínek se už brzy vrátí domů z práce. Promluví si s Taddem a Johnem. A ti se přestanou hádat. Na chvíli. Rodiče si také

promluví s Lizzie. A ta ztlumí hudbu. Na chvíli. Dokud maminka a tatínek zase neodejdou.

Luke ale prozatím leží v posteli. Podíval se na obrázek Ježíše. „Prosím, Nebeský Otče,“ zašeptal Luke. „Prosím, pomáhej mi pociťovat klid bez ohledu na to, co se děje ve zbytku domu.“

Později někdo zaklepal na dveře jeho pokoje. „Můžu jít dál?“

zeptala se maminka. „Jak se ti daří?“

„Tadd a John se zase hádali,“ řekl Luke. „A Lizzie si pouští hudbu velice nahlas.“

„Já vím. Je to moc těžké, že?“ řekla maminka. „Tatínek teď mluví s tvými bratry. A já si večer promluví s Lizzie. Nejdřív jsem ale chtěla zjistit, jak se máš ty.“

„Mám se dobře. Jsem rád,

že mám tento pokoj,“ odpověděl Luke.

„Já také,“ řekla maminka. „Vidím, že sis na stůl položil obrázek Ježíše.“

Luke se usmál. „Ano. A On mi pomůže udělat z mého pokoje klidné místo.“ ●

Příběh se odehrál v USA.

Napište nebo nakreslete, jak můžete doma pociťovat klid.